

VOIESCE ȘI VEI PUTE

PER ANU	LEI NOI	CAPIT.	DIST.
PE SESE LUNI	24	—	58
PE TREI LUNI	12	—	29
PE O LUNA	5	—	15

UNU ESEMPLARU 24 BANI

PENTRU PARIS PE TRIMESTRU FR. 20.

PENTRU AUSTRIA. FIOR. 1° VAL. AUST.

ROMANULU

LUMINEZA-TE ȘI VEI FI

PENTRU ABONAMENTE, ANUNȚIURI ȘI RECLAME A SE ADRESA ÎN BUCUREȘTI, LA ADMINISTRATIUNEA ZIARULUI

ÎN DISTRICTE LA CORESPONDENȚII ZIARULUI ȘI PRIN POSTA. — LA PARIS LA D. DARRAS-HALLEGRAIN BDF DE L'ANCIENNE COMEDIE NO. 5.

ANUNȚIURILE

LINIA DE 30 LITRE 40 BANI
INSERTIUNI ȘI RECLAME, LINIA 2 LEI NOU

Articolele trimise și nepublicate se voru arde. — Redactoru răspundetoru Eugeniu Carada.

Din cauza serbatoru de aji, diariulu nu va eși Duminică.

MINISTERULU INSTRUCTIUNEL PUBLICE

Distribuțiunea Premiilor se va face la una oră după amia-ți.

SERVITIU TELEGRAFICU ALU ROMANULU.

MADRID, 8 Iuliu. Șapte generali, de rangul superioru, au fostu arestați și deportați la insulele Canarie. Erau în înțelegere cu partiția revoluționarie și pregăteu uă mișcare.

Duca și ducesa de Montpensier au priimitu ordinu a pleca îndată din Spania. Raporturile oficiale spun că liniscea nu este turburată.

PARIS, 10 Iuliu. *Epoque* gice că turburări, a căroru amenunte lipsesc încă, au începutu la Barcellona și la Valence.

București

28 Ciresari.
10 Cuptori.

Ni se scrie din Craiova că candidații opozițiunii pentru Senatu aru fi acolo dd. Nicolae Brăiloiu și G. Costaforu, értu pentru Cameră, în locul d-lui G. Stirbei, d. Manolachi Costachi Epureanu. Ideia este conformă cu principiile maiorității fostiloru Senatori. Se scie, a dîșu în Senatu d. Nicolae Crezzulescu, și maioritatea tăcendū, neprotestandū a aprobatu: „se scie inoranța în care se află poporul românū, atâtu ruralū câtū și urbanū, și se scie c'unū poporū ca și unū individū, sprē a-șî apăra și exercita drepturile sêle, urmēzā se însușescă condițiunea cerută de moralitate, și poporulū, nu mē temū d'a declara, este coruptū, și coruptū într'unū gradū foarte mare.”

Astū-felū darū după dd. Crezzulescu, Costa-Foru și consorți, poporulū românū, atâtu celū ruralū câtū și celū urbanū nesciindū nici „a-șî apăra nici a-șî exercita drepturile sêle,” elū va alege orī pe cine i se va presinta, fiā chiarū pe dd. Costa-Foru și Epurianu. Poporulū, după dd. Crezzulescu și Costa-Foru, „neavendū condițiunea cerută de moralitate, fiindū coruptū, și coruptū într'unū gradū foarte mare,” se va putē face ca chiarū în Craiova s'a-vegā pe dd. Costa-Foru și Epurianu, ca astū-felū, eșindū ei Senatori și deputați chiarū în acelu Orașiū carē a rădicatū cu mai mare tăria vocea în contra lorū, se potā dice că acūsările ce li s'au făcutū atū fostū ne'ntemeiate, cândū ēnsa-șî Craiova fi numesce represintanți ai iei, și

la altā ocașiune, tocmai pe temeiulū acesteī alegeți se potā se dīcā cu ore care temel, că ne lipsesce condițiunea de moralitate, sprē a scī se nē apărāmū și se ne eser-citāmū drepturile, că suntemū corupți, și corupți într'unū gradū foarte mare și prin urmare se se suprime din nou libertățile publice pînā ce dd. Crezzulescu, Ión Manu, Costa-Foru, Epurianu și d. Brăiloiu reluāndu-ne suptū a dumnilorū epitropie ne va putē moralisa, învēta și educa.

Planulū este foarte iscusitū, ideia este, mai repețimū, conformă cu principiile fostiloru Senatori, și nu păcătuiesce decâtū în punctulū iei de plecare, în temelia sea. Românii nefindū astū-felū precumū i-au credutū și-i credū dumnilorū le vorū da, acumū ca totū-dē-una, uā demințire putoricā.

E! DD Epurianu și Costa-Foru au fostu respinși de cetățianii din Craiova atuncī cândū erau ministri, cândū tōte libertățile erau sugrumate ș'au pututū comite totū felulū de abusuși și ilegalități; au fostū încă respinși de tōte colegiele electorale, și credū că vorū fi aleși acumū cândū trăimū suptū cea mai deplinā libertate a întrunirilor ș'a preseī! Uā asemenea credință nu putē intra decâtū în ānima celorū carī dīcū că poporulū românū este „coruptū, și coruptū într'unū gradū foarte mare,” în a celorū carī au credutū și credū că „elū nu este în stare a-șî apăra nici a-șî exercita drepturile sêle,” și d'acea-a constatămū ș'acestā nouā insultā ce facū națiunii și trecemū nainte.

Spaciulū lipsindu-ne ieri, nu puturāmū urma darea de sēmā, începū alaltā-ieri, despre critica ce face organulū fostulu Senatu circulariei d-lui Ministru de Interne. Cerāndū iertare d'acestā micā întârziare venimū la cestiune.

„D. Brătianu, 1) adaogă că Camera ș'a făcutū justițiā ēnsa-șî în contra Senatulu, pe care la condamnă dāndū dreptū Ministerulu. Este imposibile a vedē ceva 'mai anarchicū decâtū unū asemenea sistemū. Cumū, Camera deputaților are dreptulū de a judeca pe Senatu?

1) Terra 25 Iuniu.

In care parte a Constituțiunii nōstre se vede uā asemenea dispozițiune? După care lege unū corpū alū Statulu, fiā cātū de naltū, este elū în dreptū a-șî face însuși justițiā? Care ar fi rezultatele cândū uā asemenea procedere s'ar urma din partea tutulorū naltelorū corpurū ale Statelorū? Negreșitū ori-cine potē vedē că rezultatele nu potū fi decâtū anarchial Cândū unū corpū alū Statulu se crede atinsū în prerogativele sêle, elū trebuie se se adreseze la acela de la care emanā puterea ce i s'a datū. Numai acela e în dreptū a judeca, și pote judeca cu imparțialitate, dacā prerogativele acelu corpū au fostū saū nu atacate.”

Se constatāmū mai āntēiū c'aci ca pretindine citațiunea nu este corectā. Nu este adevēratā; că pentru a putē combate circularia Ministrulu, organulū fostulu Senatu a recunoreutū ēnsu-șî că este silitū a schimba și cuvintele și sensulū. Se fiā ore adevēratū că Ministrulū a dīșu: „pe care l'a condamnă?”

Ca răspunsū se citāmū testuale și cuvintele Ministrulu. „Adunarea deputaților însă, găsinduse ēnsa-șî atinsū, în prerogativele sêle, de atitudinea luatā de cātrā Senatu, nu numai că ș'a făcutū justițiā, protestāndū contra procedării Senatulu, darū a datū și deplinā satisfacere Ministerulu invitāndu-lū d'a consilia Tronulū se nu-i primēsca demisiunea.”

De la „a protesta” pînā la „a condamnă,” cātū de mare este osebirea! Și cu tōte aceste organulū fostulu Senatu n'a vedutu-o, n'a pututu-o vedē, cāci dac' ar fi reprodusū adevērulū, recunosea ēnsu-șî că nu-lū potū combate.

In adevērū Ministrulū spune alegătorilorū că Camera s'a gāsītū ēnsa-șî atinsā de cātrā Senatu în prerogativele sêle și n' asemenea casū ea a protestatū. Darū în asemenea casū trebuia ore se tacā? Darū în asemenea casū ar fi pututū ore se tacā? Darū atuncī ce s'ar fi alesū de drepturile iei, de demnitatea iei, de drepturile și demnitatea colegilorū ce dēnsa represintā? Astū-felū darū este invēdatū c'unū corpū care se crede atinsū în prerogativele sêle de cātre unū altū corpū este datorū se protesteze, și Minis-

trulū, spune alegătorilorū că Camera n'a făcutū altū decâtū a-șî împlini acēstā datorī, de cātū a protestat.

Dup'acēsta ce spune însu-șî organulū fostulu Senatu? Elū însu-șî deehiār c'atuncī „cândū unū corpū alū Statulu se crede atinsū în prerogativele sêle, elū trebuie se s'adreseze la acelu-a de la care emanā puterea ce i s'a datū.”

Și mai āntēiū, se potē ore adresa cineva la stanția superiōrā fār a infācișia protestarea sea? Nu, negreșitū: Camera darū a fostū din tōte punturile de vedere corectā cândū a protestatū contra atingerii ce ea crede că Senatulū a făcutū prerogativelorū sêle. Alū douilea; Camera se potē ea adresa d'a dreptulū la colegiele electorale? Nu, negreșitū, cāci acēstū dreptū este datū numai Domnitorulū, care ilū esercitā prin Ministrulū, carī au disolvatū Senatulū ș'a făcutū apelū la alegătorī. Și pentru ce s'atacā Ministrulū din intru fiindū c'a dīșu alegătorilorū că d'astā datā nu-i convocā spre a judeca unū conflictū ce s'ar fi ivitū între Senatu și puterea executivā ci unū conflictū între Senatu și Camerā, contra căruia-a acēstā din urmă a protestatū? Pentru ce? Fiindū că fostū Senatori nu potū gāsi nici unū terāmū solidū pe care se potā sta spre a ataca actele Camerei sēu ale guvernulu, și prin urmare este doveditū chiarū prin critica ce se face circulariei Ministrulu că dreptatea este din tōte punturile de vedere cu Camera și cu Ministerulū și c'avemū dreptū se dīcemū că d'astā datā alegătorī Senatorilorū bine luminași asupra cestiunii vorū alege bārbați cari represintā în adevērū ideiele și credințele lorū politice; cā d'astā datā ne distrași prin alege-rile Camerei, se vorū uni în faptū precumū suntū și în cugetări cu totalitatea colegilorū electorale, a-dicā cu națiunea întrēgā, și vorū alege bārbați cari, cumū a dīșu d. Ministru din intru, vorū dovedi chiar inimicilorū nostrū, că națiunea nu este trunchiatā, „că interesele nu suntū aci de natura lorū inamice ca astū-felū se fiā în luptā între dīnsele cī cā din contra naționalitatea, libertatea și dinastia domnitorie suntū paladiulū tutorū intereselorū legitime și n'radeverū românescū.”

In mica listā de candidați pentru Senatu, recomandată de *Romānulū*, din greșialā tipograficā a remasū afarā numele d-lui colonelū Tănase Călinescu, fostū Senator. Rectificāmū darū acēstā erore cu atātū mai cu sēmā că *Dreptatea* ilū trecuse în lista celorū carī ar fi votatū cu d. Nicolae Crezzulescu, Ionescu și Costaforu.

Cu acēstā ocașiune facemū din nou cunoscutū că lista publicatā de noi are lipsuri mari ș'acēsta fiindū cā, cumū amū dīșu, suntū mulți cari fiindū foarte cunoscuți la judeciile lorū respective nu mai au trebuințiā de nici uā aducere aminte. Astū-felū spre exemplu ni sa scrisū de la Olțū cā candidații partiele naționale suntū acolo dd. generarū Năsturelū Herescu și Constantin Deleanu. Și noi ne amū fostū gānditū la d. Deleanu, darū tocmai fiindū cā sciamū cātū este de bine cunoscutū la Olțū d'acea-a n'amū mai credutū de trebuințiā altū mai menționa. In acēstā categorī, mai repețimū, suntū mai mulți și d'acea-a numele dumnelorū nu figurēzā în lista publicatā intrunulū din no. trecute.

Citimū în diariulu din Paris

L'Etendard.

Ni se scrie de la București, 20 Iuniu: „Pe cândū lucrāmū cu vicizie pentru a îndestra definitiv tēra cu instituții bune și susținemū cu energie aceste lupte fecunde ale libertăței, cari tīnū tōte spiritele seriōse luātore aminte, presiņa principelui Napoleone în mijloculū nostru n'a fostū pentru acēsta mai puținū unū adevēratū evenimentū. Pentru āntēia datā unū principe francese visitā Romānia.

„In acēstā împrejurare sa vedutū uā nouā mărturie despre simpatia Franciei pentru naționalitatea nōstrā. Amintirile espedițiunii din Crimea, care însemnēzā era emancipārei nōstre, era în tōte spiritele; în augustulū vizitatore se saluta unulū din capii armatei care renouise gloria Franciei în Oriente, în acele locuri cari suntū d'acumū nainte Thermopilele libertăței moderne. D'acea-a și principiile a fostū primitū în totū cursulū călătoriei sêle cu semnele celei mai viue simpatii; însă nicāiri na fostū primitū cu atātū intusiasmū ca în București. Tōte clasele societății au fostū unanime pentru a serba sosirea Sea, și se simția c'aceste omagine nu se adresā numai principelui, ci și Franciei, care a concuratū cu atātā generositate la fondarea autonomiei nōstre.

„Acēsta probēzā uadatā mai multū că iubirea și grațitudinea pentru Francia suntū adāncū înrādicinate în poporulū nostru, și cā, prin urmare, ar fi cu totulū chimericū de a crede c'ar putea veni în cugetarea unū ministru, ori care ar fi, d'a întreprinde ceva contra Franciei. Ar trebui se fiā cine-va orbū pentru a încerca unū asemenea lucru, cāci uā politicā ostile Franciei n'ar avea aci nici unū resonetū în poporū; ea ar fi la momentū stigmatizatā și n'viasā de puterea cărei-a nu se potē nimeni opune, de opiniunea publicā.

„Principiele Napoleone, oservāndū de aprōpe situațiunea, sa pututū convinge de adevēratele tendințe ale țerei; totū i-a aretatū

FOITIA ROMANULU

ION DE CHAZOL.

PARTEA ANTEIA.

III.

Te vedū d'aci, scumpe Rene, pe divanulū tēu de trestie, intracelū pavilionū cu învelitōrea naltā umbrītū de roșcovii dē la reședinta tea... Tu suriđi la citirea acesteī povestiri, mângāindūți bārba cu liniscea unū viitorū amiral care scie s'îșșitilū lucrurilorū ș'aliu aiicului sēu... In cele din urmă, convinū cu tīnā cā nimicū nu sēmānā ca acēstū debutū cūnā prologū alū vre-unui românū dramorū. De la istoria Rebecchi la fontānā pînā la a Margaretei și lui Faust, totū astū-felū se întālnescū amāgi și totū astū-felū suntū lovii de trāsnētū. Bine! o spunū cu rușinea mea, cā totulū cā tui progice voiu muri în independința mea final. Intra-devērū nu visasemū nici uā datā uā eroină mai fiericā purtāndū ramurā de aurū care trebuie se rupā farmeculū ānimei mele adorabile... Ea dorme mereū, leneșia, și frumoșia mea vērā nu-i a datū nici măcarū unū visū cātū de micū. Veđi cā suntū sincerū, pen-

tru cā amū credutū cași tīne cā ora mea venise potē. Voiū mărturi ca filosofū chiarū, c'a nu iubi cine-va nici uadatā, imi pare lucru prea ciudatū, și în fine mē mirū ca și tīne de acēstā inaccesibilitate a sufletulu. Este ea ore uā infirmitate? Nu o scīū. Negreșitū, nu punū intr'acēstā cea mai micā mândriā. Nu suntū în vērsta bravadelorū sceptice. Amū încercatū destulū viēja ca se nu potū cădea în trēpta de josū a maximeilorū d'a gata, și cutesū a dīce cā cunoscū indetulū femeile ca se nu le potū stima. Așū voi se fiū uā datā inamoratū cu delirū, cu transportū la creeri și cu tōtā seria slăbiciunilorū ce coprinde acēstā dulce nebuniā; darū ce potū face? Fārā voiā-mi remānū rebelū. Cāte-uā datā imi închipuiescū cā, ca junii risipitori cari aruncū în vēntū patrimoniulū lorū, amū risipitū ānima mea în banalitāțile amorurilorū mele de la douē-dēci āni, și cā acumū nutmū mai remāne nimicū... Vēra mea e adorabile; darū o spunū mai cu părere de rētū, chiarū cu periclu d'a trece în ochii tēi d'unū pandurū, gracia iei nu m'a atinsū încă.

Cu tōte acēstea n'amū remasū nesimțitorū la farmeculū aventurii mele; acēstā frumoșā amazonā pe care amū vedutu-o în pădure

vindū la mine cu māna întinsā și numindu-mē *vērulū-sēu*; acēstā afecțiune misterioșā, necunoscutā, care m'ascepta cu navitatea, încreștātore în nisce promisiuni copilāresci uitate de multū... pînā chiarū și neînțelegerile dintre familiile nōstre ce punū uā stăvilā între noi, au, nu scīū ce atracțiune de legendā plinā de surprindere pentru imaginațiunea mea... Darū trebuie se te scutescū de nisce reflexiuni pe care tu le ghicesci, spre a ajuce în fine la evenimentulū capitalū care decise pacea între Capuleti și Montaignus.

Dupā cāte-va zile, mē întorcēmū pe josū dintr'uā excursiune. Dupā obiceiulū meū, făcusemū uā sutā de ocoluri, sicurū fiindū cā-mi voiu regāsi drumulū luāndu-mē dupe Duransa; darū ori cā mē orientasemū rētū, ori cā noui poteci au fostū făcutū peunte, soșiiū la Severolū, cândū mē credeamū la Mauraca. Aveamū darū mai bine d'uā leghe de făcutū pînā la podū. Urmāmū cursulū șerpuitorū alū Duransei, regāsindū ici coala priviri uitate, cândū mē vedūmū duā datā înaintea unū verhiū castelū destulū de măreșū care, ziditū pe șarmulū colū-laltū, mī era cu totulū necunoscutū. Umblasemū multū pe drumulū acēsta și eramū sicurū de suveni-

rile mele. Înțeleseiū îndată cā prin țāiere de arbori, se demascase vederea acēstui castelū, astupatū ore cândū de uā perdeā deasă de pleopi. Uā mare pelusā ce se cobora pînā la țermū era împodobitā cu masive de flori, și suptū aleele pline de umbrā erau așiegate la rāndū statue cari dau acēstui parcū unū aspectū totū de uā datā pitorescū și grandiosū. Căutāmū în zadarū a-mi aduce aminte locuințele din vecinătate, pe care le cunoscēmū destulū de bine în copilārie, cândū la uși unei colibe pe jumătate perdutā în burieni zāriū uā femeā care mē privea. Mē apropiāiū și o întrebāi de numele acēstui castelū.

Mē mirāiū, cāci ca făcu unū gestū de spaimā, și, aruncāndu-mi uā privire de māniā: — E castelulū miseriei, dīse ca cunū tonū bruscū.

Unū astū-felū de răspunsū era atātū de neasceptatū, și acēstā virago ilū pronunțase c'unū accentū atātū de selbaticū, în cātū făcuiū unū pasū înapoi. Era uā femeā de vre uā 40 āni, slabā și palidā; obrazulū sēu părilitū de sōre păstra încă urmele unei frumuseți pucinū comune, care contrasta cu sdrāncile ce o acopereatū c'unū felū de eleganță. Cea-a ce surprindea mai alesū în-

trānsa era uā flacārā închisā care strelucea în ochii sēi și care mē făcu se-mi aducū aminte de gitanele din Spania. Pe cândū uā priveamū, ea sta drēptā, nemișcatā, privindu-mē āșititū și ca cumū ar fi avutū conșcință de impresiunea ce producea asupra-mi. Impinsū de curiositate, fi mai repețitū întrebarea, la care pārea a nu voi se răspundā, cândū uā fatā pāru pe pragulū colibei. Recunoscutū pe Vērgia. — E castelulū de la Mornière, domnule, imi dīse ea.

— Tacī, ne trebniço, strigā femeia și intrā în intru + Unidū gestulū ca iufurintarea, ea o împinse în viziunea sea și mē lāsā în drumū.

Intrigatū de numirea ciudatā ce vrājitorrea dase locuinții în care sta frumoșia mea vorisōrā, mē oprisemū se privescū în liniscea acēstui locū marturū alū primei mele dureri, și a cărui suvenire se stersesc cu totulū din mintea mea, cândū printre arbori parculū vedūmū înaintāndū unū copilū însoțitū de uā femeā. Cu tōtā depārtarea, recunoscutū pe junele meū vērū, care era negreșitū cu guvernanta sea. El venirā în facia mea pe malulū celū-laltū cu undițe de pescuitū. Imi trāsētū pālāria pe ochi ca se nu fiū recunoscutū de copilū; apoi gāndindu-mē cā vēra-mea cr-

că partia liberală, care este la putere este singură capabilă a conduce afacerile Statului și că principele Carol este unul din principii cei mai luminați ai Europei, cu toate recriminările interesate ale unor ziare, resunetă alți partizii boiari, care ar voi mult, în speranța d'a vedea renăscându-se arbitrarul și toate abuzurile, se reînnoiește intrigile în jurul candidaților lor. Acestă partia ar fi perdută de sigură țara fără inițiativa curajoasă a principelui Carol, care a înțeles că în epoca noastră poporul nu mai pot fi conduse cu ajutorul unei aristocrație cu ideie și cu privilegii ruginite; că timpul unei guvernări de cameră a trecut și că șansa alți revoluționari de palat, și că trebuie a se redica pînă la practica formelor politice ale națiunilor civilizate. Acesta l'a făcut să se dea încrederea partii libérale; singura omogenă, singura care înțelege tendințele cele noue a le națiuni, și care se unesc într-un mod intim cu Occidentele.

Insemnatele lucrări legislative cari s'au sevărsit și cari au fost provocate de inițiativa guvernului sunt cel mai bun răspuns ce se poate face criticilor pasionați pe cari boiarii le îndreptăză contra acestui guvern.

Acțiunea *Le Etendard*, 4 Iuliu, din care am tradus, corespondența de mai sus, publică mesajul domnului de închiderea sesiunii anului acestui-a a Camerei noastre; care resumă, dice el, rezultatele obținute.

OFICIALE SEMI-OFCIALE SI OFICIOSO

Citirea unui articol din *Albina*, 12 Iunie, supțu titlul *Consecința caracterului semi-oficiale*, ne inspiră ideea articolului de față. Fără a dovedi că, dacă am fi citit acest articol în coloanele unui ziar din România liberă, și n'adeveru constituționale, nu am fi dat nici o importanță, căci ideile emise în el n'ar fi putut fi făcute de către de rea credință. Citirea lui însă într-un ziar românesc din imperiul Austriei, probându-ne uă dată mai mult despotismul guvernului maghiar, ne impune totu duădată și datoria d'a lumina pe frații nostri asupra unui punct, bine determinat și cunoscut numai într'ua țară unde domnesce uă libertate deplină și un constituționalism franc și ne încântă de nici o putere personale superioară. Este vorba de presă și mai cu osebire de ziaristică.

Precum un individ nu știe să poată forma un caracter propriu alu său, bine otărit de către atunc cându are deplină libertate a acțiunilor se, și cându poate înclina fără piedecă și numai după impulsivitatea aplecărilor intime ale sufletului său, spre cutare sau cutare ideie și tendințe cari despart societatea în atâtea grupe intelectuale,

asemene și presa nu poată juca un rol însemnat, nu se poată învestimenta c'unu caracter propriu și bine otărit, c'unu caracter inerent de libera sea esistență de către atunc cându libertatea cea mai deplină îi este lăsată. Și după cum însemnata rolului unui individ în societate este în raport direct cu ideile, principiile, și tendințele se, asemeni și unu op literar, unu organ periodic de publicitate mai cu semă, are un rol a cărui însemnătate se măsoară cu etalonul datu de ideile, principiile și aspirațiunile ce coprinde. Precum un individ se naște, vegetă și mure, fără ca se remăie uă urmă d'a trecerii se, sau vișă, totă este însemnată cu fierul infamiei, alți crimei ș'alu rușinei, se în fine virtuțile, statoricia sea pe calea cea bună, mărirea principiilor și aspirațiunilor lui îl ridică fălcic pe aripele nemuririi, totă acestor legi ale coordinațiunei universale sunt supuse și creațiunile imaginațiunei, producțiunile spiritului respândite prin ajutorul presei.

Acum că stabilim aceste nemutabile principii generale, se revinem la ideea principale.

Ziarul *Albina*, supțu influința se înțelege a ideii incomplete ce este în Austria asupra presei, din cauza încetușării ei, clasifică ziarurile în oficiale, semi-oficiale și în mod supțu înțeleș, în independință. Plecându de la această greșită clasificare și combătându pe ziarul semi-oficiale german *Presse*, pentru inconsecințele se *Albina* dice: *Presse*, organ guvernamental semi-oficiale, este în Viena acea ce este bună oră *Pesti-Naplo* în Pesta și *Românul* în București.

Departa de noi intențiunea d'a discuta cu onorabilele noastre confrate din Viena, în privința dreptei și logice combateri ce face ziarul *Presse*, ci vom numai așeză care cată se fi ideea asupra ziarurilor într'ua țară unde domnesce asoluta libertate a presei cum e România, și declina apoi onorea d'a figura alături cu *Presse* și *Pesti Naplo*, unde bine voiesce a ne pune confratele nostru.

Este cunoscut că ziarul oficiale se numesce acela care este întreținut cu spesele Statului, prin credite anume prevedute în bugetului lui, și care servește inserării publicărilor oficiale ale Statului. Din el nu se poată cunosc politica guvernului de către acolo unde domnesce un regim franc, uă politică pe față.

Ziarurile semi-oficiale sunt acele cari mai totu deuna sunt asemenea întreținute cu spesele Statului, însă clandestin, din fondurile secrete, și caracterul lor, dacă pot avea unul, este uă măgulire josotore a celor de la putere, uă adulare a tuturor guvernelor, fără osebire, cu condițiunea numai d'a li se da salariul aviliri lor.

Oficios. Acestu cuvântu nu se poată pune nici uă dată singur alături cu cel de *ziar*. A dice „ziar oficios” nu însemnează nimic, ci este neaparat a se completa ideea, dicându-se: „ziar oficios” alu cutărei sau cutărei guvern. Pe cându este d'ajuns a se dice, „ziar semi-oficiale” pentru a se sci că este la serviciul guvernului țerei despre care este vorba.

Câtu despre ziarurile *independință* mărturim că nu înțelegem ce importanță pot avea nesce asemenea ziarie politice. În adevăr independință, nu pot fi de către reviste curat literare și cronice cari raportază fapte, fără emite nici un felu de apreciere asupra-le. Ori ce ziar politic, de ore care însemnate, cată a reprezenta uă ordine ore care de ideie și de principie, bine otărite și cunoscute, cari sunt neaparat ș'ale unei partii ore care. Prin urmare el este un organ oficios alu acelor principii se alu acelor partii. Acea însă ce se înțelege prin ziar independință în țere unde deprinderea libertății nu este înrădăcinată în obiceiurile națiunei, este ori ce ziar care nu este plătit de guvern.

Acum că stabilim, deosebitele caractere, cari, după noi, pot se despart ziarurile, se fasem uă paralelă între aceste deosebite caractere și regime de guvernare.

Intr'ua țară domnită de regimele despotice, unde puterea supremă este în mânele capului Statului, și unde deosebitele ministere, cari se succedă la guvern nu sunt de către instrumentele acelor puteri supreme, nu se poată întempla de către forte rare ori ce un guvern se fi susținut de un organ care se poată numi oficios. În asemenea țere însă toate guvernele sunt susținute de acele ziarie cari josoresc presa și pe cari *Albina* cu dreptu cuvântu le numesce semi-oficiale. Ele sunt create și plătite pentru a susține guvernele Maiestății Sele ori cari ar fi, și nu pot fi uă spresiune a ideilor și principilor ministrilor, ci numai a voinței puterii supreme. Amu distu că este foarte rar ca un guvern

se fi susținut de un organ oficios într'un asemenea regim, ș'acesta pentru că ar trebui se fi compus de omenii unei partii care ar avea francamente ideie și principie identice cu ale capului Statului, și uă partia în asemenea condițiune n'are nevoie de alte organe de către de cele plătite de puterea supremă care o servește și pe d'nsa. Este încă contra naturii lucrurilor ca un ziar se viă, într'un scopu neinteresat, și se fac coru cu acele ziarie pe cari le scie de mercenarie. Acesta în către privește posibilitatea ca un guvern se fi susținut într'un Stat despotice de un organ oficios; și într'un Stat unde constituționalismul este mai mult un nume, ca în Austria, condițiunile în cari se află presa, sunt mai totu aceleași.

Daci vine erorea ziarului *Albina*. Ea și-a distu: *Presse* este organ semi-oficiale căci susține pe guvern, *Pesti Naplo* este organ semi-oficiale pentru acea-a și rațiune, prin urmare *Românul* care susține și elu pe guvernul actual de la București este asemenea organ semi-oficiale.

După ideea ce este în Austria asupra presei, deducerea ziarului *Albina* este logică; ea nu este însă totu astu-fel după caracterul celu adevărat alu presei.

Intr'ua țară în adevăr constituționale, unde toate libertățile sunt garantate de pactul fundamentale alu Statului și unde puterea supremă este în mânele reprezentățiunii naționale, care veghiază cu neadormire ca nici uădată drepturile garantate de acea Constituțiune se nu fi călcaute, acolo și presa, luându adevăratul se caracter prin libertatea asolută ce este lăsată, se clasifică naturalmente cu totul altu-fel de către într'un Stat despotice unde nu poată trăi de către reu, cu condițiunea d'a fi semi-oficiale, sau d'a fi uă simplă cronică incoloră, sau d'a muri după uă singură zi de vișă, a renasce er și a muri din nou într'ua sbuciumare, necontentă.

În Engliera, singurul Stat din Europa care se bucură de mai mult timp d'unu constituționalism franc și de toate libertățile publice, presa a ajuns a se investi în fine, de adevăratul se caracter. Acolo fiecare partia are organul se, organele se oficiale, cari represintă și propoveduesc ideile și principiile ei. Ori-ce partia, ajungându la putere prin voința reprezentățiunei naționale, este susținută naturalmente de organele se cari atunc

se pot numi guvernamentale, oficiale însă nici uădată semi-oficiale, căci nu sunt plătite, susțin pe guvernul lor din convicțiune, și încetăz d'a fi guvernamentale uădată ce partia lor cedăz puterea unei partii ale carei principie sunt opuse cu ale lor. Într'un Stat, din acea-aș categorii cu Engliera din punctul de vedere alu libertăților publice, nu numai că nu există ziarie semi-oficiale, dar este chiaru cu neputință se existe.

Aci deosebitele ministere ce se succedă la putere nu sunt un instrumentu supus, un executator fără cugetare a voinței capului Statului, ci au totă responsabilitatea acelor lor, de cari capul Statului nu este într'unu nimic responsabil; aci ministerul guvernăz supțu controlul reprezentățiunii naționale.

Ca consecințe naturale a acestui regim, ori-ce ministeru ajunge la putere aduce cu sine ideile și principiile se în guvernarea țerei, și dac' am presupune c'ar lua cu plată în serviciul causei se un organ care s'ar numi cu dreptu cuvântu semi-oficiale, ce devine ore acestu organ cându cade ministerul ce serve? Va peri mizerabile tându-se sorgintea esistenței lui, se, puindu și mania după vântu, va servi noui stepăni, pentru unu salariu aruncat din alte mâne, ș'astu-fel va peri de dece ori mai mizerabile, căci totu vor vedea schimbarea lui vor înțelege cauza, și lu vor stigmatiza cu dispreiul celu mai doboritor. Intr'ua țară domnită de regimel libertăților publice, unde ziarurile nu trăsesc de către cu condițiunea d'a apăra cu statorică totu deuna acea-aș principie, cari însele trebuie se fi de acele cari nu se învechiesc și nu moru nici uă dată, nu este individ, ori către de corupt, care se pot ținea multu timpu fruntea rădicată supțu uă asemenea stigmatizare. Acesta presupunere o facem numai pentru a demonstra imposibilitatea presei semi-oficiale într'un Stat constituționale în tota puterea cuvântului, căci este probat că numai despotismul, prin urmare arbitrarul, corupțiunea, are nevoie de sprijinul unei prese mercenarie, numai elu are nevoie d'a corupe totu pentru a se putea susține. Ideia, principiile se susțin numai prin puterea cea morale, și tendințele lor, mai mult se mai pucinu puterice, d'a se asimila în credințele și obiceiurile națiunei.

De către domnesce asoluta libertate și respectul principiilor în România, presa sa investit cu a-

poate se viă îndată dupe densu, me depărtat, ne dorind se fi surprins într'ua curiozitate care ar fi semănat a spionajiu. Nu facusem încă două sute de pași, cându duă dată un lipit pătrunătoru sosi pînă la mine, urmat îndată d'aceste strigăte desparate:

— Ajutor! ajutor! ajutor!

Mă întorse și vedu pe guvernantă singur pe term, frângându și mânele, și copilul săltându în mijlocul corintei care-l ducea. Mai în acea și timpu zării de departe uă tormă de omi care strevăta drumul, aruncându-se în gară și inotându, pe cându bătrana din colibă alerga strigându: — la luntre! la luntre!

Dar trebuia multu timp pînă se deslege uă barcă. Alergă spre-a ajutoru. Cându sosi la term, vedu pe Viergia luptându-se contra torintei. Ea apucase pe copil și-l aducea spre mal, cându de uă dată bietul copilășu, plin de spaimă, se acat de gatul ei, și o strănse cu atăta putere în către o sesimă; perdută cu dănsul.

Sări! sări! strigă ea.

Imi scosem dea baia sări în apă, și în câte-va salturi și ajunseu tocmai cându era se se afunde. După unu minutu de

luptă despartă, în care avu trebuit de totu sângele me rece ca se nu per și eu cu densu, și scoseu pe termul despre parc. Copilul era leșinat; cu mare anevoință și desfăcui brațele se înclinate. Îl depuse pe ierbă, și, plecându-me, pe densu, imi lipi gura de buzele lui spre a-i sufla aer în plămâni. După uă micuță, simțu că-i bate anima, respira.

Cu toate acestea alarma se dase la castel de către unu grădinaru care veduse accidentele de departe; omenii alergasă duă dată cu sosirea bărcilor. Intrebunțu autoritate spre a depărta totă această lume care se aduna și părea a privi cu mirare pe fata în adrele pe cari o scăpasem din pericolul în care s'aruncase cu atăta curajiu. — Viergia! Viergia! repețu ei.

Duă dată rëndurile se desfăcură; veră-mea Genevieva seose în fuga, urmată la câțiva pași de d-na de Senozan.

— Asigură-te, dizeu, aretându-i pe fratele se, care, încă speriat, s'arunca plângându în brațele mumei se.

— Lai scăpat, imi dize Genevieva încă mișcată.

— Nu e, ci această fată, responseu arătându-i pe păzitoru de capre, care, miată

de apă și cu perul lipit de umeri, părea că voiesce a se ascunde după omeni. Genevieva la acestu cuvântu, neascultându decât mișcarea animei se, luă de mână pe Viergia, și duse înaintea mamei se, mângându și mulumindu-i. Marchisa avea deja mâna întinsă, cându duă dată se opri ca spăimantă:

— Nu te atinge de fata această! strigă ea c'unu astu-fel de accentu de grăz în către omenii so traseră înapoi ca prin instinctu. Se făcu uă tăcere. Viergia rămasese singur, rușinat în mijlocul acei grupe. Uă voce se auzi.

— E uă fericire pentru d-ta, d-nă marchisă, că sa allat această fată aici, căci altu-fel acum ai fi plânsu pe sulu d-tale.

Marchisa se întorse ca mușcată d'ua viperă.

— Mariasa la mine! dize ea c'ua furie de indignare, cunscându pe vrăjtoare.

— Da, Mariasa, response femeia c'unu aeru de mărire de necrotu, și care, cum vedu, nu te-a uitat nici densa.

— Mergi, dize marchisa cu vocea tremurântă. Ți se va plăti serviciul aduș de fiica tea.

— Țineți banii dize Mariasa rējind cu aronșă. Îi voi plăti într'ua și totu!

Aldi vino, nerodo, adogă ea adresându-se ficei se, asta te va înveța ca altă dată se mai scapi p'unu Senozan! — Și tiri pe Viergia către barca cu care venise.

Tot remaseseră ca muli la această ciudată ceartă. După ce se depărta Mariasa, d-na de Senozan mulțami cu totu simțu animei țerărilor ce alergaseră la pericu, și dele ordinu ca nici unu dintr'insu se nu fi uitat; pe urmă, întorcându-se către mine, turburată printr'ua emoțiune care făcea mare contrastu cu scena la care asistasem, — Îi dătoresu vișă fiului me, domnule, urmă ea, recunoscința mea nu va avea margini.

Deși încurcatu, eram se respondu, cându veră-mea îi dize câte-va cuvinte lucu: —

Vino, dize ea, nu ne poți părăsi astu-fel.

După cinci minute, me allam într'unu apartamentu alu castelului, unde intendintele mi aduse haine. Cându fui prezentabil, me coborî. Unu servitoru me bagă într'unu micu salonu, și me rugă să acceptu dicându-mi că marchisa, după ce sa întorsu la castel uă fostu prinsă d'ua criză violinte care nu-i permite a me primi întracelu micu. Voiam se respondu, și se me retrag, cându veră-mea intră. — Mamă-mea e mai bine, dize ea, și peste câte-va minute te va chiama.

— Dar n'ar fi mai bine se n'o mai obosesc? responseu eu, dorind a scăpa d'ua întrevorbire încurcătoare.

— Nu, rămâi, te rog, response densa cu vioiciune. Ea voiesce se te vedă. Nu voiesc ore se ne permiți a-ți fi recunoscătoare, cându îi ai riscat viața pentru frațele me?

Era într'adeveru greu a nu primi uă întrevedere care în ori ce casu nu era decât uă întâlnire impusă de împrejurări. După unu momentu, fui anunțat la mătușă-mea. Veră-mea remase în budoaru și eu intrai singur. D-na de Senozan, era resurnată pe uă canapea. Obrazul se, pre schimbatu, păstra încă urme de lacrimi; daru liniscea trăsăturilor se aretă că uă putere secretă a sufletului i-astempăra emoțiunea. Zărindu-me, ea mi tinse mâna c'ua grația măreță care-i e familiară.

— Îți mulțamesc, domnule, dize ea cu afecțiune; aș fi fostu pre mănită dacu nu te-aș fi revedut după curajiosul d-tale devotamentu.

— Ori cine în locu me, domnă, ar fi făcutu asemenea, responseu eu, și curajiosu me e cu totul storsu pentru că . . .

celu-și caracteru adevăratu ca și în Anglăteră.

Pe când era la putere d. Las-car Catargiu era susținut cu pu-tere de organul acelei partite, de diariul *Ordinea*, și era combă-tut *Românul* în acele puate în cari principiile partitelor acestor două diare diferă. Veni la pu-tere partita ală carei organu este *Românul*, și acesta susțină cași pînăci pe reprezentanții partitei lui de guvern. Măne dacă partita *Românului* nu va mai fi la putere, elu tot va urma d'a propovedii ideiele partitei sele. Astu-telu cându spre exemplu, aru veni la putere d-nul Costaforu, Balșu, I. Manu, Plagino, și cându diariul *Terra* ar susține ca șacumu actele d-lor, ar avea ore cine-va dreptul a dice că *Terra* este diariu semi-oficiale, și nu că susține pe guvernul seŭ din con-vicțiune, din identitate de principii?

Acumu că făcurăm cunoscutu confratelui nostru din Wiena cumu trebuie a fi considerată presa cându libera dezvoltare îi este lăsa-tă, sperăm că ne va scuti de surprinderea d'a ne mai vedea figu-rându în colonele sele alături cu diare ca *Presse* și *Pesti-Naplo*, și că va recunoșce că *Românul* nu se pôte numi semi-oficiale fiindu că susține pe guvernul partitei sele pentru care și națiunea să pronun-țiatu cu tăria și categoric în ată-tea rânduri, precumu și spre esem-ple *Terra* care susține principiile austro-maghiare, nu se pôte numi diariu semi-oficiale alu d-lor de Beust și Andrassy cari represintă acela-și principie.

Mercuri, la 26 Iuniu, Măria Sea a statu în Văleni. Diminea a asistat la Te-Deum, cântat în biserica sântului Ion, în onorea înălțimei Sele. Daci, Măria Sea a mersu de a vizitatu școlile de fete și de băci și a bine-voitu se facă câte-va cestiuni la unii dintrinsu; cu această ocaziune înălțimea Sea a manifestat dorința d'a vedea pe copii de-prinși a raționa cea-a ce iuvă; căci, fără acestu sistem, nu se produc intelligențe, ci numai nise machine. În urmă, Măria Sea a inspectat pe grănicerii ce se coborșore în în Văleni, și după dejun a plecatu la mo-nastirea de călugeri Crasna, din comuna Is-vorele. Daci, înălțimea Sea s'a reintorsu la diariul seŭ în oraș.

(Monitorul).

uă simplă fată scăpase deja pe flul d-tale cându amu sositu eŭ.

Ea ghici după greutatea ce întrebuințat în pronunțarea acestor din urmă cuvinte scrupululu ce încercam.

— Da, ai drepte, respuse ea fără turburare, și nu o voi uita . . . și densa e inocință despre trecutul . . . Dar știu și totu ce-ți dătorescu d-tale, Providenței pôte, care te a condus către mine cu precelul unei sa de crude încercări, și m'asă teme de a fi agrată de n'asă face apelu la su-venirile cele mai bune ale mele în privința sermanului mea frate . . . Noi furăm toți prea încercați . . . și prea nenorociti! adăogă ea cu tristia.

— Grode, domnă, v'asă pucinu camu mișcatu, că nu pôte remăne în fundul ani-mei mele decât simțiminte de respectu.

— O știu acesta, respuse ea cu viuici-une, și tocmai pentru acesta amu v'asă se-și vorbescu într'acestu minutu în care serviciul ce-mi făcuși nu ne mai permite nici unia din noi orgoliulu. Amu aflat prin fică-mea generoș demarș ce ai făcutu către densa suntu câte-va zile . . . și amu fostu proa a-tinsă de acesta, și o juru. Dacă hasardulu nu te aru fi adus către noi, otărisem se

UNU ECHOU DIN FIRENZE.

Ed oro in te non stano senza guerra Livivi tuvi; et l'un l'altro si vede Di quel, ch'un muro et una fossa serra. (DANTE. Purgat. Canto VI.)

Ar face unu serviciu însemnatu contimpo-raniloru nostri acela ce ar da pe faciă nu-mele perfidiloru ce se grăbescu a trimă, la cea mai mică ocaziune diarielor străine, corespondințe despre evenimentele ce se pe-trecu la noi. Care se fiă isvorul atătu de turbure de unde scotu unele diare franceze și germane scirile cele mai reu-voitore și mai absurde totu de uă-dată? Lucru ciudat! Nici uă fôie nu lipsese de a anunța mai înainte, că scirile ce le va insera suntu di-rectu expediate, de corespondentele seŭ din București. Și intradeveru tôte relațiunile se-mănă între ele; cei ce le scriu formăză uă coalițiune și dorința loru intense e restur-nare cu ori ce precu a cabinetulu actualu, fără a lua aminte că loviturile loru, indu-cendu pe străinii filo-romani în erore, cășu-năză unu reu seriosu țerei însăși.

Combaterea în politică e permisă; prin ea acei ce suntu cu națiunea se găsescu pe fiă-ce și mai tari și mai sprijiniți de ea, însă luptătorii nu trebuie se uite nici unu momentu că . . . est mudus in rebus . . . patria trebuie se planeze d'asupra certelor diferitelor partite; dacă nu, atunci sentăm-plă ca și cu corespondința coalițiunei ceși vede armele ruginite și rose sfărâmându-se în mânele sele proprii.

Și cu tôte aceste misterioșă oficină, care versă pasiune și invidiunare, și a-tinsu, se pare, ramificațiunile sele pînă chiaru la frații din Italia. Veștutu cu uă plăcere ne-spūsă că întregu articolulu de fondul alu di-ariulu *l'Opinione* (din Firenze, 28 Iuniu) e consacratu afaceriloru importante ce contiună a se desfășura în România. Simpatia care există între aste doue popore se traduce prin urmare chiaru materialmente. Aiurea se va da ca noutăți câte-va indicațiuni; în presa italiană interesele nostre suntu tratate ca ces-tiuni locale; explicațiunile nu lipsescu spre a pune pe lectore în corintele mersulu poli-ticele nostre intime.

Ne pare însă reu că acumu D. directoru Giacomo Dina își alege corespondentele seŭ pînă omenii cari ațu turburările și fur-tunile civile. Numai ei potu spune că „In-crederea ce o aveau națiunile amice în po-porațiunile de la Dunărea de jos nu e așa de plină cumu era acumu 4 seŭ 5 ani.“ Acastă frase trădează colorea corespondentulu, ce încercase suptu nise aprecieri preliminar e bine-voitore, se trece d'unu bunu celăjanu; dar întocmai, după cumu narăză apogolul, pelea leului nu la pututu pe deplinu acoperi. Regimele celu vechiu e plănsu de unii în țeră; bocolele acestea însă, nime nu le mai ascultă; chiaru străinii din afară cari nu urmărescu tendințele Românilor pe fiă-ce și, știu că dacă regimile anterioru n'a durat, această este căci elu n'a fostu consti-tuitu pentru a ținea. Elu avu uă misiune, una singură: a face Unirea, și uă-dată a-

facu apelu la rudenia noastră spre a reclama de la d-ta unu serviciu.

— Legăturile ce ne unesc, domnă, mi aru fi impus singure datoria de a responde la ori-ce apelu alu d-tale.

Ea mă privi unu minutu în ochi, ca cumu aru fi voit se se asigure de eramu sinceru.

— Da, potu conta pe parola d-tale, duse ea, și amu făcutu pră bine d'am sperat.

Mă simțiu mișcatu fără voia-mi. Ea păru că se reține, apoi în fine, armându-se cu coragiă: — Trebuie, duse ea. Ori câtu de stranie aru părea în situațiunea noastră, tre-bue se-și facu tătă mărturierea cugetărilor mele cele mai secrete și a serviciulu ce in-dresnescu a-ți reclama. Uă lungă locuire la colonii mi a sguduitu adăncu sănătatea. Trista bolă de care n'a scăpatu nici unulu dintrai mei nu-mi lasă mare speranță de viață. Copii mei n'au din partea tatălu loru decâtu câte-va rude pră depărtate în core nici nu potu nici nu voi se amu încredere. Nule remăne daru dreptu ori-ce aliatu decâtu d-ta.

Escu șofulu familiei și singurul care portă numele d-tale. Deci ală că de la înturna-roa mea și dupe părerea lui Langlade, no-tarulu nostru, care mi a vorbitu adesea de d-ta, cu tătă juneta, amu otăritu a te numi

cestu scopu atinsu, amicii astui regime — dacă elu totuși putea se albă amici — trebuiau alu concilia se abdice. Menținerea sea n'a fostu de cătu uă toleranță ce-și are funda-mentulu în caracterulu mărinimosu alu po-porulu nostru ce volesce a lăsa timpu ce-lor rai se se îndreptese. Resturnarea sea fu unu apelu la logica ce domnesce chiaru și în instituțiuni. Trecearea însă de la copil-ărie la virilitate la popore, ca și la indivi-de, nu se operă fără comojiuni; de aceia astă-și la noi opiniunea publică scăpată de tutela enervată ce o lănuia, întră cu reso-luțiune în câmpulu laboriosu alu activității umane și escrită posesiunea întinsă ce a luat asupra conducerii intereselor celor mari. Dacă în astă tranșiune se ivescu no-continutulu dificultăți și turburări, acesta pro-vine de acolo că principiile de justiție și de libertate nu parvinu lesne a se infiltra în practica unei națiuni. Pe de altă parte ad-versarii prin cicioșirile ce dăd mereu ordinei noue de lucruri, facu că România se-mănă cu Italia cându Dante descria perturbațiunile ce o bătuiu prin apostrofa plină de forță și de veritate ce precede modestelor „no-stre reflesiuni.“ Astă-și cei ce trăiescu nu caută de cătu „se lupte, și chiaru acci ce totu unu șanțu suă barieră îi ocolesc, se rodă unii pe alții.“

Cine ar mai putea se se indoiască de a-proposito astor cuvinte asigură-se din ur-mătoarele dise a corespondentulu ce scie mă-nui intriga cu destulă fineț: „Ministeriulu Brătianu nu pôte vorbi de cătu în numele partitei escluse ce represintă, dar nici a-cestă partită nici mișlocele cu care elu se susține nu potu plăcea puterilor.“ Cându corespondentele ce plănge regimile vechiu place puterilor, nici unu patriot atunci nu ține a disputa locul, creșendu de prisosă a cerca chiaru de alu aduce la adevăr: a prihăni pe omenii ce au inaugurat situ-țiunea actuală ce se pôte numi *regimile a-adeveratū liberale*, a nescoci și apoi a col-porta scirile cele mai pericioșe de la am-bițioșii din intru la adversarii din afară, a-cesta constituă unu *modus vivendi* a ome-niloru întunericulu ce prin demeritul lor aduc de lungu timp amare încurcături pen-tru Statulu nostru ce cercă a se consolida.

Redactorele italianu sfărșindu comunica-țiunea primită și aruncându ochii asupra du-rorosei crize prin care trece Serbia cu unu tactu ce face admirațiunea tuturor, ne in-vită ca, luând consiliu de la culezare sen-cercăm a ne apropia de ea mai multu de cătu făcurăm prin simpatizarea frățescă a Camerei, ce se esprima în unu modu nobil și călduros în adresa sea de condoleanță.

A da mâna astă-și partitei *june Serbie* și a o urma pînă în fundulu legitimelor se-le aspirațiuni, ar fi pôte ași asuma res-ponsabilitatea punerei pe tapetu a unei ces-tiuni de unu interesu maioru și complicat și pe care prudința bine cunoscută a bă-rbaților nostri politici îi îndemnă a amăna. Ei se ocupă cu ardore spre consolidarea prosperității țerei, ce suferă acumu mai cu se-mă de coalițiunea ce n'a primitu francamente

prin testamentu tutorele Genevievi și alu fiu-lui meu.

— Eŭ, tutorele lor! . . . strigaiu cu mi-rare.

— Genevieva maru decâtu optu-spre-șecce ani, și știu că trebuie se fiu preveștore. Amu contactu pe interesulu ce-ți aru inspira părăsirea în care aru remăna intru și și asupra celor ce știu despre caracterulu d-tale, spre a șterge uritele amintiri. Ghi-cescu prin urmare ce mângăere fu pentru mi-ne cându aflaiu de la fică-mea despre acea demarș ce acceptată în care, făcendu apelu la nise legături, vaj ruple, i vorbea ca unu amici și chiaru ca unu frate. Acumu te amu v'asă, și amu spusu totu. Înțelegu reser-va ce-ți e impusă printr'ua afecțiune mai filială; daru, dacă această întrevedere aru fi singura posibile între noi, se audă celu puciu din gura d-tale asigurarea că nu vei refusa misiunea ce voi se-și lasu.

Nu pră suntu de unu naturalu tandru, René, daru e în ori-ce durere simplu espi-mată, fără plângeri și fără lacrimi, uă pu-tere pe care elocința cea mai mișcată n'o pôte apropia. Acestu amestec de resigna-țiune și de orgoliu la această femeie slabă, prăpădită, care vorbea de m'ortea sea cu li-

principiile noue. Datoria Românilor de bine e d'a sili pe omenii trecutulu se abdice cu totulu, căci așejarea edificulu liberalu nu pôte nimic câștigă de la ei. Cutremurile partiale ce mai facu pe ici colea, nu mai sperie pe nimeni; câmpulu activității națio-nale se întinde din și în și; marea maio-ritate a Camerei l'a preparat; continuatori simțimentulu seŭ patrioticu punu cu energiă în practică dorințele sele, și cându după cătu-va timpu unu istoric va voi se caract-erizeze epoca actuală, elu va dice că în a-cesste momente *națiunea se afirmă*.

Istraty.

Paris, 3 Iulie, 1868.

DOMNULUI MINISTRU ALU JUSTIȚIEI.

Domnule,

Venim printr'acesta a v' ruga, se bine-vești a primi extrema noastră mulțămire de alegerea ce ați făcutu în persona d-lui Pe-tru Crăinicianu, căruia i-ați încredințat po-sutul de jude de pace, în orașulu nostru Bo-loșianii. — Prin demnitatea, amabilitatea, mo-ralitatea și imparțialitatea ce, d-nu Crăinici-anu, a înfățișat pînă acumu, și a trasu in-trun scurtu timpu, cele mai vii mulțămiri din partea noastră, și a concetățenilor nostri.

(Subsemnatii), Dimitrie Cristea, Costache Placa, Alecu Bogdan, Costache Bălăceanu, Mihail Dimitriu, Costache Samson, Nicu Ia-covache, Gheorghe Gheorghiu, Costache Va-siliu, Vasile Smădu, Costache Gheorghiu, Gheorghe Serghie, Nicola Gheorghiu, Costache Zota, Zamfir Gheorghiu, Scarlat Bou, Ene Di-triu, Ion Raileanu, Mateiu Placa, Iancu Di-mitriu.

FELURIMĂ.

Principiile Napoleone și procesele de presă în Austria. Pre cându petrecea prin-cipiile Napoleon în Praga, a primitu în au-diință pre conducătorii Cehiloru, Palacky și Rieger, și au conferit cu ei vro doue ore; cu această ocaziune numii d-ni descrieră principulu Napoleon cu coloru viue starea de-plorabilă a poporelor nelndreptate din Aus-tria, și avisar pre principiile mai vertos de persecutarea mai ne auțită a presei în asest imperiu, ce se numesce constituțional. Au-gendu principiile, cum se manipuleză la noi acestu monstru de constituționalism, cumu se restringe libertatea persoanei, și se peri-cilităz proprietatea privată, a prorupțu în cuvintele eschiamatorice: „*Acestu procedură e înfiorătoră!*“ — Sapienti sat.

— *Demunstrațiuni în Praga cu oca-siunea primirei imperatulu.* Cându mer-gea Imperatulu la inaugurarea podulu noiu, se adunară la vruă mie de omeni, studiiți, literați etc. și făcură musica de pisice pro-fesorulu de tehnică, Kicke, pentru că de pre ferestra lui falfăia tricolorulu nemțiescu. Mai multu dintre acesti tumultuanți intrară în locuința profesorelu, aruncară flamura pe strată, și acolo o sfășiară în mii de bucăți. Diariulu „*Nar. Listy*“ a apărut în această

niscea unu stoic, această încredere nepre-veștută în fine care mă făcea fără voia mea tutorele verișorei mele, tôte acestea mă sur-prindeau, mă atingeau fără se mă potu a-păra. Mătușă-mea ghici negreșitu gândulu meu.

— Consultă-te încă, duse ea, dacă nu-mi potu responde. Înțelegu că nu potu fi pre-gătitu a te decide singuru, intr'ua și, și fără a cere și părerea unchiulu d-tale. Langlade te va asigura celu pucinu, încredințandu-te că această tutelă n're nici uă încurcătură de afaceri, și că nu e decât unu apelu la pro-tecțiunea d-tale. Singura gracie ce-ți ceru acumu, e ca se-mi păstrezi secretulu peri-colulu ce-mi amenință viața. Uă vorbă im-prudintă aru putea se-lu desveluie fică mele... Se-ți lăsămu fericiroa și nopăsarea junelei sele; intristările vinu singure destul de iute.

Dicendu aceste cuvinte, și ca cumu aru fi voit se mă scutescă de încurcătura unii responsu, ca suu.

— Trebuie se chieșu, adăogă ea, căci uă convorbire așa de lungă o pliniescesc pôte.

Vară-mea intră, aducendu de mână pe fra-cu seŭ, care alergă du dată veselă la

și cu margine neagră. Imperatulu, superatū pentru aceste demunstrațiuni, a datu profes-oriloru de la universitate unu avertismentu, pentru că nu influințază asupra studiiloru, ci crescū immonanți, în cătu e scandalu etc. — După amegă-și saŭ continuat demunstrați-unea pre câmpulu de băiași lângă „*muntele Alb*.“ Oșpeții nemțiesci fură scoși cu petre din una grădină publică, unde și petreceau. La revista militară abia au participat ju-metate din corpurile gardei cetățenesci. — În 21 Iuniu sa ținut unu metingū lângă mun-tele Bosig, sub presidulu principulu Taxis, la care au participat vro 15,000 persoane. Adunarea sa indignat de purtarea neșemă a comisariulu regimulu, care nu voia se respecte libertatea cuvintulu, înțerrumpca mai pre fiă care vorbitorii, i detragea cu-vintulu; protesta în continuu, și în fine des-făcu adunarea care se imprasciă cântându doina naționale „*Hej Slovane!*“ (Federatione).

PRIMARULU COMUNEI BUCUREȘCI.

La 20 ale viitorei lune Augustu, se va ține licitațiă în sala ședințe-lorū Primăriei pentru canalizarea stra-tei Colței, începându de la canalulu din strata Bărăția, cu parte din strata Clementei și Dionisie pînă în calea Herestrău pe distanță de 924 stân-jini liniari.

Doritorii de a se însărăina cu a-cestă operațiune suntu încunosciun-țat a veni la Primăria în aretata și la 12 ore, pregătiți cu garanții valabile pentru concurență.

Proiectulu lucrării se pôte vedē de doritorii în tôte zilele de lucrare, înainte celei de licitațiă.

p. Primaru P. Buescu.
No. 5, 809, 1868 Iuniu 19.

La 22 din viitorea lună Iuliu fiindu a se vinde prin licitațiune trei elăi de fenu cosit din curtea ci-mitirulu Șerban-Vodă, supscrisulu publică această spre sciința tuturor, ca doritorii d'a cumpera acestu fenu se vină la Primăria în aretata și a se adjuceca asupra aceluia ce va oferi precu mai mare.

Primaru ad-interim C. Lapati.
No. 5871, Iuniu 21.

AVIS.

Anulu trecutulu amu anunțat că se va face la Paris uă reproducere în litografiă a tabloulu d-lui G. M. Tăărăescu, RENASCE-REA ROMANIEI. Acumu a sositu acea repro-ducere reușită de minune, în *marți* litografi duă fineț și uă acurateță de lucru perfectă. Acci cari aru dori a împodobi locuința lor și încăta privirea lor cu unu asemene obiectu de artă, scumpu Românilor din mai multe puate de vedere, îl potu găsi la li-brăria Soceci.

mine, și-mi sări pe genunchi ca se mă pōia îmbrăcișă.

— Se mă n'vești se-notu, vere, mi duse elu, ca se potu, cându voiți ū mare, se te scapă și eŭ de înecare.

Mătușă-mea mi aruncă uă privire frage-dă. — Da, copilulu meu, respuseŭ, și ți voi uă-juta se devii unu om; daru acumu trebuie se sârui pe muma d-tale și apoi se te duci se alergi prin sora ca se-ți recapeți frum-osele coloru roșe care saŭ camu palitu.

— Atunci vino și d-ta de alergă, și se vie și Genevieva.

— Nu vei putea se ne refusi astă-și ospitalitatea, mi duse marchisa înainte de a putea responde. Dute cu densu, căci eŭ suntu pră sdruncinată ca se ve potu urma. Duce prăndu iŭ va pune caŭ la uă trăsură ca se te conducă acasă.

„Mi era intradavēru peste putință se nu mă subunu.“

— Ai începutu se iubesci pucinu pe mu-mă-mea? mi duse Genevieva dreptu primulu cuvintu cându intrarăm în parcu.

(Va urma). Mario Uchard.

2500 GALBENI sunt de dat cu imprumutare prin depunere de ipotecă sigură. Doritorii vor lua informații de la redacția acestui jurnal.

DE VÂNDARE. Stăneni LEMNE grase lungime peste 9 palme, se descară la magasiu, Strada Academiei, No. 1, și în curtea D-lui Ion Marphiloman, Strada Colței No. 57, cumpărătorii pot avea Stăneni, și în curțile Dumărilor acum când se aduc de la pădure, precium 4 și 5 galb. Stăneniului.

Christophor Xenix, Sestrada Lipescani, No. 80.

DE VINZARE, done prăvălii u- lișe mare, colțu, în orașul Buzău, cu împrejurime. Doritorii ce vor vor a cumpăra asemenea acare se se adrează la sub-semnatul Mah. Banului.

Nicolae Poenaru. No. 322. 4-6q.

DE VINZARE moșia Colintina Floresca din Distr. Mfov. Asemenea și din moșia PIERȘICA Distr. Ialomița 2,500 soti 3,000 po-

gona la capul duple Ialomița. Acestă din urmă se dă și cu arenda de la anul 1870. A se adresa la Dâna Elena Cornescu sau la D-nu Ion Manu, Strada Vămi No. 1. No. 278. 20-2q.

DE INCHIRIAT, casă de vara la proprietatea mea de la Horeatru. Acestă casă se închiriază cu 30 Galbeni pe timpul de vară. Doritorii se pot adresa la localul acestei case, soti în oraș la sub-semnatul, Strada Colței, No. 43. No. 246. 5-2q. P. Poenaru.

EFORIA SPITALELOR CIVILE

La 20 Iuniu, ne-presentindu-se concurenți, pentru rearendarea proprietăților Casei Spitalelor, înserate mai jos, și arendașii respectivi, ne-răfuind sumele datorite Eforiei, se face cunoscut că aceste proprietăți se vor rearda în comptul garanțelor și averilor lor. Licitațiunea se va ține în Sala ședințelor, Eforiei, Strada Colței No. 38 cu condițiunile înserate în Monitorul Oficial, No. 141, din anul 1,867, în ziua de 30 Iuliu.

Iată acele proprietăți.

1. Districtul Ilfov.
1. Cărciuma și Cafeneaua din Scăune, București, Strada Sfinților, No. 55, a Spitalului Colța
2. Districtul Teleorman.
1. Licuriciul, Zbirglezile, Lixandra a Spitalului Pant leimon.
3. Districtul Vlașca.
1. Căcașii a Schitului Cobia.
2. Oncăsa a Schitului Găsenii.
4. Districtul Vâlcea.
1. Oțelea mară a Spitalului Pan-teleimon. No. 327. 3q.

MOȘIA BORANESCI din Districtul Ialomița Piasa Câmpului, proprietatea casei repositului Dimitrie Boronescu, ce este subțu a mea Epitropie, se dă cu arenda pe cinci ani de la 23 Aprilie viitoriu care se va ține la 7 Iuliu viitoriu. Doritorii vor pot în locuința mea, Calea Mogoșoiei, Fontana Rogie No. 75, condițiunile se pot vedea cu 10 zile mai înainte de licitație, în toate locuințele mele.

Epitrop, Ionița Constantinescu. 1868, Iuniu 11.

PĂDUREA de Stăneni dupe moșia Bodăesci Districtul Dolj Piasa Amaradia ce se întinde din valea Mureș pînă la valea Roșetului în stînga deose hotaru Odeleni, precum și pădurea dupe cretău de la Ohaba sunt de dat în țare. Doritorii se pot adresa în București la sub-semnatul, Strada Mogoșoiei, No. 48, de la orelle 11-2 dupe amieză, și în Craiova la D-nu Nicolae Mihail.

Dr. Fotino. No. 304. 8-2q.

MISCARILE PORTURILORU ROMANIEI		ANU 1868		OBSERVAȚIUNI METEOROLOGICE	
URSA VIENEI	NUMEREA PRODUCELOR	GALATI	BRAILA	GIURGIU	CORABIE SI VAPORE.
9 Iuliu.	Grân ciacâr cal. I. chila lei		290-850		Corăbii sosite încărcate
PL. RB.	" " " II. " "		160-180		" " " deșerte...
Metalice.....	" " " I. " "		220-240		" " " pornite încărcate
Naționale.....	" " " II. " "		160-169		" " " deșerte..
Loșe.....	" " " " " " " "		130-150	218-210	Vapore sosite.....
Creditulu.....	Secară.....		100-120		" " " pornite.....
Acțiu. bănce	Porumbu.....			129- -	Șlepari pornite și încărcate la Sulina.....
London.....	Orđu.....		90-115		
Argintu.....	Oveșu.....				
Argi. în mărț.	Meiũ.....				
Ducașũ.....	Rapișũ.....				

DE VÂNDARE

Unu locu în București, în Strada Isvoru, situat între proprietatea d-lui Orescu și fosta Povarnă a domnului Porfiriade, acumu a d-nului Ionița Popescu.

Doritorii se vor adresa la proprietarul seũ, Eugeniu Carada, la administrațiunea Romanului, pasagiu Românũ, în toate zilele de la 10 pînă la 11 ore.

CIMENT PORTLAND

se află de vîndare, în magazinul d-lor **FRAȚI HESCHIA**

Strada Decebalu No. 3 din dosul Bărăției.

PARFUMERIA VICTORIA

A LUI

RIGAUD & CIE

Nº 45

STRADA RICHELIEU, LA PARIS

REGELE PARFUMELORU

SEPONULU MIRANDA.

Parfumeria Victoria prin fabricațiunea perfectă a produselor și speciale de Toaletă a aciuți așî căștiga deja unu renume fondat și forte însemnat, în cercurile înaltei Aristocrații și fashiunii. Daru mai presus de ori-ce comparațiun sunt parfumeriile ei noue, compuse din Esența d'Ylangylang estrase prin destilațiune din Unona odoratissima la Philippinele, prin finca și suavitătea lor superiöra.

Credem prin urmare, a îndatora pe publicu elegant, dacă atragemu atențiunea sa și recomandăm următoarele parfumerii:

ESTRULU D'Ylangylang și Buquetulu de Manila pentru batiste.

TOLUTINA LUI RIGAUD.

Apă de toaletă admirabilă, constituie unu adeverat talisman alu frumuseții, pentru conservarea, frăgețimea și albeața pielii.

Este ultima parolă a științei. — Superioritatea Tulutinei în comparațiune cu apele de Colonia, de Florida și oțeturile cele mai renumite nu este contestată.

OLEULU ȘI POMADA MIRANDA.

Preparațiun romarabile, care se pöte numi tesare pentru păr, și care compuse din substanțe tonice și fortifiante, infumuseșă și asigură conservățiunea părului comunicându-i totu d'ua-dată unu din parfumeriile cele mai plăcute.

PILULE

DE JODURU DE FERU ȘI MANGANESIU

DE BURIN DU BUISSON.

Approbate prin Academia de Medicină din Paris

Grațiu ajutorulu a manganesiulu, aceste pilule sunt considerate de către toți medicii ca superiöra a pilulilor de protojodur de feru simple, elle sunt complet inalterabile acoperite d'ua tectură balsamo-resinosa forte usorică, profitându de proprietățile speciale ale jodur fer și manganesiulu.

Este pentru diversele titre que elle constitue unu medicamentu excellent în afecțiunile limfatice, scrofuloase și numite tuberculose, cancerose și sifilitice.

Palidele coloru, sêrăcimea de sânge, irregularitățile menstruațiunei amenorhea, disparu rapid la a loru întrebunțare, și DD. medicu sunt sigur a gasi în trinele ua medicatiune energică a fortifica temperametele slobe și a combata fistia.

Depoulu generalu la **Bucuresci**, în farmacia la Cerbulu de aur adu **ADOLF PLECKER**, piste drum de Passagintur Român; la **Jassy**, de **KONVA**; la **Craiova**, la **D. POHL**; la **Galatz**, la **TATUCESKI**.

3,000 GALBENI, SE DAU CU PRIMA HYPOTHECA.

A se adresa, la Redacțiunea Romanului. No. 261. 10-2q.

UA JUMTATE MILION DE CASCIGATU

La 1-ii 5ă cărei lene se vor face tragerile **MAREI LOTERIA DE BANU** garantată de guvernũ. Sunt loturi magnifice de câștigatũ, anume, unulu de 500,000 franci și altulu de 400,000 franci. Apoi alte locuri secundarie de 80,000.—40,006.—20,000.—10,000 etc. franci.

Unu biletu pentru una din aceste trageri costă numai 20 franci, trei bilete costă 50 franci, șapte bilete 100 franci.— Aceste titluri se optin trimițându prețulu în bilete de bancă, cupõne etc. la Casa de Bancă a **D-LUI CHARLES HOLLÉ LA FRANCFORT PE MAIN.**

POSTSCRIPTUMU. Buletinurile de câștiguri vor fi expedite fără cheltuiete pe de dată ce se vor face tragerile; câtu despre sumele câștigate, ele vor fi plătite pre-tutindeni în numerătoare.

DE VÂNDARE

unũ locu, aprõpe de biserică Lucaci, în mărime 18 Stăneni fațada și 40 Stăneni lungu. Doritorii d'al cumpăra se vor adresa, d'ua dreptulu, la direcțiunea tipograficã C. A. Rosetti și la Librăria d-niloru Soceci et Belgasoglu, Hanu Șerban-Vodă, No. 18, în ori-ce timp a zileloru de lucrare.

ASTA-ȚI AM DESCHIS DEPOSITU GENERAL DE OGLINDI

de toate mărimele din fabrica moștenitoriloru Comitelu Carol Kinsky la Búrgstein în B.Emia. București, 20 Iuniu 1868.

ADOLF KARPELES Comisionar.

CALEA MOGOȘOIEI No. 10, VIS-A-VIS DE PREFECTURA POLIȚIEI.

Comandẽ pentru Geamuri de Cristalu de ori-ce mărime pentru galantare și pentru ferestre, precum și pentru oglinđi de ori-ce mărime după dorișta se efectueș cu prompteș. — Embalgăiu de oglinđi destinași pentru afară va fi solidũ.

No. 298. 3-7q. CALITATE PRIMA, PREȚURI MODERATE.

ANUNCIU

LIPSESCA IDEIA DE CAȘCAVALU de **PENTELEU**, cine poftesece se vadă sublimitate de Cașcavalu, se poftesc la Magazinul **V. DUMITRIU** et **G. PENCU** Strada Carolu I, la Băcănia din colțu, vis-a-vis de Hanu Roșu, cu prețulu numai de lei vechi 4 și giun. oraua. No. 326. 5-2q.

MARSHALL SONS & C^{OMP.}

IN GAINSBOROUGH (Anglia) AU PRIMITU

LA EXPOZIȚIUNEA UNIVERSALE DIN PARIS 1867 MEDALIA DE AURU

pentru

LOCOMOTIVE SI MASINE DE TREERATU

DUPE CERCETAREA LORU PRACTICA LA BILLANCOURT.

Uș asemine Locomotivă și Mașinã de treeratũ voru sosi aci celũ multũ pînă în patru-spre-șecẽ zile și se voru oferi spre vîndare. București, Iuniu 1868.

Hotelu Concordia No. 21, Aginte, **PIERRE JOS. FOREMAN.** Mai multe testimonie suntũ bucuroșũ la dispozițiune. No. 318. 6q.

APE MINERALE

PROASPETE ȘI ADEVERATE NATURALE Au sositũ zilele acestea la **PHARMACIA** sub-semnatulu.

Aducându toate apele **D'A DREPTULU DE LA ADMINISTRATIUNEA ISOVARELORU** respective, și primindũ la fie care 15 zile asortimentu prespătu potũ garanta cu **DESEVERȘIRE** pentru a lorũ **BUNA ȘI VERITABILU QUALITATE**, recomandându totu d'ua-datã onorabilorũ mei clienți și prețurile cele mai moderate.

ED. IUL. RISSDORFER.

Pharmacistiũ la Leulu de aurũ, Strada Carol I (Curtea veche). No. 286. 6-2q.

PULBERE

I'ERO-MANGANICU de **BURIN DU BUISSON.**

Aprõpe prin Academia de Medicină din Paris.

Este de ajunsũ ua micã cantitate din trãcesũ pulbere întrun pacharu cũ apă, a opti nei numai de câtũ ua apă minerală feruginoasă, gasosã forte plăcutã, care se bea la unã simplã, sau cu vinũ amestecatã. Acestã este d'ua eficacitate constantã contra palidã culõre, sufferințele stomachulu, penderle albe, menstruațiunile dificile, sêrăcime, de sânge, și convine mai cu s'emã personlorũ care nu potũ mistul preparatele ordinare de feru. Acestã are piste toate cele alte imensũ avantajũ a nu provoca constipațiunũ și a conține manganiesiu peceorele cel mai savanș medicu din Franța ellũ considerã ca indispensabilũ de tratamentulu prin feruginoșe.

Depoulu generalu la **Bucuresci**, în farmacia la Cerbulu de aur adu **ADOLF PLECKER**, piste drum de Passagintur Român; la **Jassy**, de **KONVA**; la **Craiova**, la **D. POHL**; la **Galatz**, la **TATUCESKI**.

TIPOGRAFIA

C. A. ROSETTI

S'A MUTATU

STRADA COLȚEI, No. 42, VIS-A-VIS DE BISERICA ENE

PRIMESCE TOTU FELULU DE LUCRARI, PRECUM:

TABELE de diferite feluri, ETICHETE, CONTURI, CONTRACTE, POLITE, CIRCULARI SI FATURI COMMERCIALE	AFISE, DIARE MARI SI MICI INDIFERITE MARIMI	BILLETE BAPTISM, VISITE, CUNUNIE ȘORI CE ALTE BILETE DE INVITAȚIE ȘI MORTE
--	--	--

DRAGEURI

DE LAI TATU DE FERU ȘI DE MANGANESIU de **BURIN DU BUISSON.**

Approbatu prin Academia de Medicină din Paris.

Manganiesiulu se gaseșe în sânge în totu d'anni d'impre unã cu ferulu, medicii cel mai înalți plasași regardã drageurile de laiatu de feru și manganiesiu cu multũ mai activã ca pe trãgeurile simple de lactatu de feru și manganiesiu cu multũ mai active ca pe drãgeurile simple de lactatu de feru. Acestã la toate maladiile d'ouoșã a sêrăcimele sânge luf și peste totũ a fortifica temperametu slabũ și limaticũ. Palidele coloru, penderile albe, irregularitatea menstruațiunei, amenorhea sau supressiunea regulii încetãdũ toate forte rapidũ la întrebunțarea lorũ, fără deosebire și chiar cândũ aceste diverse maladii sunt complicate cu sufferințe de stomach sau digestional lungã anevoioșã și durerose.

Depoulu generalu la **Bucuresci**, în farmacia la Cerbulu de aur adu **ADOLF PLECKER**, piste drum de Passagintur Român; la **Jassy**, de **KONVA**; la **Craiova**, la **D. POHL**; la **Galatz**, la **TATUCESKI**.

MAȘINE DE SECERAT AMERICANE

a lui **Wood**, se află de vîndare la **WALLER ȘI HARTMANN**

Bucuresci, Calea Herostreu, No. 105, Galași, Strada Portului. No. 273. 10-2q.

D. ION CIUFLEA

Doctõru în Științele Giuridice de la Universitatea din Bologna, anuncaș pe concetășionu seũ că dă consultași în toate zilele de la orelle 9-11 antimeridianã, avindũ locuința pe Strada Belvedere No. 58. No. 228. 10-2q.

DOCTORU FABRICIU

are locuința în Strada Vestu, No. 9 aprõpe de pörta Spitalulu Colța, și ține consultași pe orelle 2 pînã 4 după amiazã.

No. 224.

AVIS AUX PHARMACIENS

Une partie de Medicaments français est à vendre en gros à prix de fabrique.

S'adresser: **AU GOURMAND**, Place du Theatre, à Bukarest.